

[Statsministeren.]

nævnes, at „Vædderen“ i en 8 måneders periode i 1965 har inspiceret over en strækning på 33.680 sømil og kun brugt maksimalt 48 timer til artilleriskudning.

For fuldstændighedens skyld skal jeg oplyse, at den flere gange omtalte stations-tjeneste omfatter tjeneste, som udføres i forbindelse med forekommende sørednings- og eftersøgningsaktioner, eventuelle syge-transporter samt undertiden tjenstlig sej-lads for landsstyret og for rigsombudet. I forbindelse med denne tjeneste kan skibene som regel samtidig udføre inspektionstjeneste.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg selv under mit besøg på Færøerne i fjor havde lejlighed til på nærmeste hold at følge fiskeriinspektionen, og jeg fik indtryk af, at der bliver gjort et virkelig godt og fortjenstfuldt arbejde under vilkår, der på mange måder kan betegnes som vanskelige.

Mohr Dam: Jeg takker den højtærede statsminister for svaret og de oplysninger, der blev givet. Jeg tillader mig at udtale håbet om, at det må lykkes at få den nye konvention — om man laver en sådan — formet således, at det ønske, som jeg her har fremsat, vil kunne opfyldes, og det er min tro, at man fra regeringens side vil gøre sit bedste, for at det kan ske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Mohr Dam* til statsministeren:

„Er overvejelser i gang om at ansætte en særlig sagkyndig i færøske spørgsmål i udenrigsministeriet og om ansættelse af medarbejdere til varetagelse af Færøernes erhvervs- og andre interesser ved danske udlandsrepræsentationer?“

Mohr Dam: Færøernes eksistens er i høj grad baseret på eksporten. Denne kendsgerning blev stærkt understreget allerede under forhandlingerne om den nye styrelses-ordning for Færøerne af 1948. I erkendelse

af den rolle, eksport- og markedsforholdene spiller for Færøerne, blev det i styrelsesordningen indføjet, at det færøske hjemmestyre skulle have ret til i udenrigsministeriet at få ansat en i færøske sager og forhold særlig kyndig person til varetagelse af færøske interesser — af hvad karakter de end er — i relation til udlandet.

Ligeledes blev det indsat i styrelsesordningen, at hjemmestyret på Færøerne skulle have ret til at få anbragt ved danske udlandsrepræsentationer, såsom konsulater, gesandtskaber og ambassader, personer, der var særlig kyndige i færøske forhold i relation til udlandet.

Medens udgifterne ved førstnævnte ordning skal bestrides af staten, skal det tilkomme den færøske landskasse at afholde udgifterne ved sidstnævnte.

Det forekommer mig, at det med ansættelsen af de nævnte personer i høj grad er blevet aktuelt nu, da færingerne står foran helt nye markeds- og salgsforhold vedrørende vore eksportvarer, idet man ikke bare står i en ekspansions- og brydningstid, hvad angår selve fiskeriet, nye fiskerskibstyper, nye fangstmetoder, fangst af flere fiskearter, end man hidtil har beskæftiget sig med o. s. v., o. s. v., men også er henvist til ny markeder i nye markedslande, der kræver vore forskellige fiskeriprodukter behandlet og tilberedt efter helt andre og fra de hidtil gængse behandlingsmåder meget afvigende metoder og præserveringskrav.

Det forekommer mig, at tiden stiller så store krav til alle inden for de forskellige faser i produktionslivet og afsætningsprocessen, at kun den kan blive på toppen i konkurrencen, som ikke undlader at gøre alt, hvad han formår, for al tidat være à jour, være i besiddelse af den størst mulige viden og det størst mulige kendskab til de diverse markeds-, salgs- og produktionskrav.

Det er derfor af allerstørste interesse at få oplyst, hvorvidt man alvorligt beskæftiger sig med spørgsmålet om virkeliggørelsen af de allerede ved udarbejdelsen af